

AFACERI POLIGRAFICE®

de 10 ani lider

prin
Integrity and Ethical Business

FURNIZOR
C.N. POSTA ROMÂNĂ S.A.

Registru Comerțului: J40/8026/1998
Cod Inregistrare Fiscală (CIF): RO 427419
Sediul social: București
B-Ad: Dacia nr. 141, parter, et. 3-11,
cod 020961, sector 2
C.E.S.V.:

Directia Regională de Poștă:
Oficiul Poștal:
Limezi:
Contul: *100003*
Banca:

Seria CNPRCAB Nr. 9184375

CHITANȚA Nr. *118*
Data *10.12.2008*

Am primit de la *AFACERI POLIGRAFICE*
Adresa:
Suma de *2700,00* adică *doi mii lei*
Reprezentând *cașierului poștal*
reprezentantul rev. 24/3 rev.

Casier: *[Signature]*

Stemă unitară de inserție și numerotare asigurată de C.N. Poșta Română S.A. 4 Cod 14 - 4 - 1

FURNIZOR
C.N. POSTA ROMÂNĂ S.A.

Registru Comerțului: J40/8026/1998
Cod Inregistrare Fiscală (CIF): RO 427419
Sediul social: București
B-Ad: Dacia nr. 141, parter, et. 3-11,
cod 020961, sector 2
C.E.S.V.:

Directia Regională de Poștă:
Oficiul Poștal:
Limezi:
Contul: *100003*
Banca:

Seria CNPRCAB Nr. 9184367

CHITANȚA Nr. *110*
Data *10.12.2008*

Am primit de la *AFACERI POLIGRAFICE*
Adresa:
Suma de *2050,00* adică *doi mii cincizeci de lei*
Reprezentând *cașierului poștal*
reprezentantul rev. 24/3 rev.

Casier: *[Signature]*

Stemă unitară de inserție și numerotare asigurată de C.N. Poșta Română S.A. 4 Cod 14 - 4 - 1

revistă expedită lunar la cca. 4300 manageri
Și oferta ta poate ajunge la toți acești manageri
www.afaceri-poligrafice.ro

BULETIN INFORMATIV

AFACERI
POLIGRAFICE

Nr. 37/20.01.09

Finisarea produselor tipografice*Produse și elemente de finisare - Pag. 2**Cartea broșată - Pag. 2**Cartea legată - Pag. 3**Materiale folosite la finisare - Pag. 8**Hârtia - Pag. 8***Finisarea produselor tipografice****Produse și elemente de finisare**

Dintre cel mai des folosite produse ce se realizează în atelierul de legătorie menționăm: cărți broșate și legate, reviste, buletine, prospecte.

Cartea broșată este o lucrare formată dintr-unul sau mai multe fascicule, coli tipărite și fâltuite, fixate între ele, care formează blocul cărții, bloc ce este îmbrăcat într-o copertă flexibilă din carton sau din hârtie, de obicei tipărită. Din punct de vedere al tehnologiei de lipire a paginilor și al modului de prezentare poate fi:

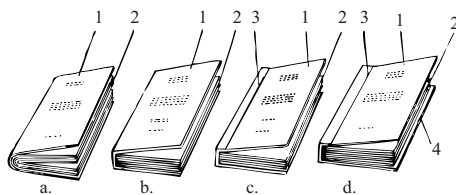
- carte broșată cu fascicule intercalate una în alta, coperta îmbrăcând toate fasciculele. Atât coperta cât și fasciculele se fixează cu clame de sârmă, deodată, după care toată cartea broșată este tăiată pe trei laturi. Acest sistem este cunoscut sub denumirea de **carte cusută caiet**.

- carte broșată cu fascicule ce se așează una peste alta. Fasciculele se fixează între ele formând astfel

blocul, după care coperta se lipește de bloc doar la cotorul acestuia. Tăierea pe trei laturi se face după lipirea copertei. Blocul și coperta se taie odată. La copertă sunt necesare numai două biguri.

- carte broșată cu coperte ce au 4 biguri. Coperta se lipește pe cotor și pe o distanță de 5-10 mm, pe prima și ultima fila a blocului. Și în acest caz, tăierea pe trei laturi se face în același timp, pentru bloc și copertă. Cele două biguri suplimentare au drept scop și mascarea agrafelor cu care s-a cusut blocul de carte.

- carte broșată cu canturi la copertă — adică coperta depășește mărimea blocului cu 3-4 mm pe fiecare latură (cu excepția cotorului). În acest caz, tăierea blocului pe trei laturi se face întotdeauna înainte de lipirea copertei.

Tipurile cărților broșate

- a — carte broșată cu fascicule intercalate una în alta;
 b — carte broșată cu fascicule ce se așează una peste alta;
 c — carte broșată cu coperte ce au 4 biguri;
 d — carte broșată cu canturi la copertă;
 1 — coperta; 2 — bloc carte; 3 — big; 4 — cant.

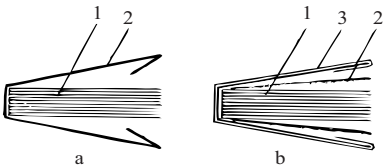
La cartea broșată, cotorul cărții este totdeauna drept. În afara fasciculelor, blocul cărții broșate poate

să conțină planșe, hărți, tabele, ce sunt lipite în interiorul sau la sfârșitul blocului de carte.

În funcție de modul de lipire, copertele lipite ale cărților broșate pot avea două sau mai multe articulații numite biguri, adică adâncituri în cartonul copertei, care permit îndoirea acestuia fără să se producă plesnirea lui. În cazul când coperta se lipește doar la cotor, ea va avea două biguri, distanța dintre acestea fiind egală cu grosimea cotorului cărții. În cazul când coperta se lipește și pe prima și pe ultima filă a blocului, pe distanța de 5-10 mm, în afara celor două biguri, care marchează cotorul copertei, se mai execută două biguri care marchează locul până unde se lipește coperta pe fețele blocului și deci locul unde se deschide coperta cărții.

Uneori, cărțile broșate au clape, adică marginile din față sunt îndoite în interior. În acest caz, cartea broșată se execută întotdeauna cu cant.

În cazuri mai rare, cartea poate avea supracopertă.

a — carte broșată cu coperte cu margini îndoite (clape);

b — carte broșată cu supracopertă;

1 — blocul cărții broșate; 2 — coperta;

3 — supracoperta.

Reviste și buletine sunt denumiri date unor publicații periodice, fiind în legătură cu conținutul, prezentarea grafică, ce pot avea coperte separate sau coperte din coală. Din punct de vedere al finisării, ele nu se deosebesc de cărțile broșate, executându-se de cele mai multe ori cusute caiet, cu fascicule intercalate.

Cartea legată este o lucrare tipărită formată din mai multe fascicule, fixate între ele prin diferite procedee (cusut cu ață, cusut cu sârmă, necusut etc.) și acoperită cu o copertă numită scoartă, de regulă rigidă, confecționată din lemn sau mucava și îmbrăcată în pânză, piele, imitație de piele, diverse materiale textile, hârtie etc.

Elementele componente ale cărții legate

Blocul cărții legate este format din fascicule tipărite (coli tipărite și fălțuite) fixate între ele.

Cotorul cărții este una din laturile blocului pe care se face fixarea fasciculelor; el poate fi drept sau rotunjit.

Forzațurile sunt elemente de legătură între blocul cărții și scoartă. Ele sunt constituite din două file de patru pagini, din care una este lipită de prima și ultima fascicolă a blocului. Forzațul ajută la fixarea blocului de scoartă.

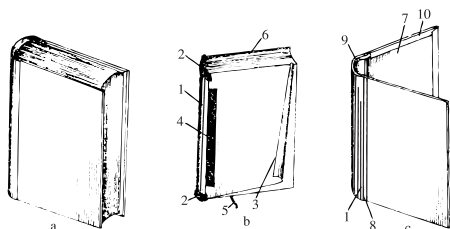
Țifonul de cotor întărește și fixează blocul de scoarță.

Capitalbandul este un șiret colorat, cu o margine îngroșată, cu care se întărește cotorul unei cărți sau al unui registru; are cam 5-10 mm și se lipește la capetele blocului (pe linia cotorului) pentru fixarea mai bună a fasciculelor între ele; are și un rol estetic (decorativ).

Semnul de carte este o bentiță, lată de 5-10 mm, lipită la un capăt în partea de sus a cotorului blocului, care marchează pagina unde cititorul s-a oprit din studierea cărții.

Tăieturile blocului de carte reprezintă laturile de sus (de la cap), de jos (de la picior) și din față ale blocului. În funcție de forma cotorului, dreaptă sau rotunjită, tăietura din față poate fi dreaptă sau concavă.

Șnitul — în unele cazuri, una sau toate tăieturile cărții se colorează, fie în scop decorativ, fie pentru protejarea și preîntâmpinarea murdăririi tăieturilor.

Elementele componente ale cărții legate
a — carte legată; b - blocul cărții; c — scoarța
1 — cotor; 2 — capitalband; 3 — forțaț; 4 — țifon la cotor; 5 — semn de carte; 6 — tăieturile blocului (unde se poate aplica șnit); 7 — fața de mucava; 8 — articulația scoarței; 9 — rădăcina cotorului (ricăn); 10 — îndoitura pânzei peste mucava.

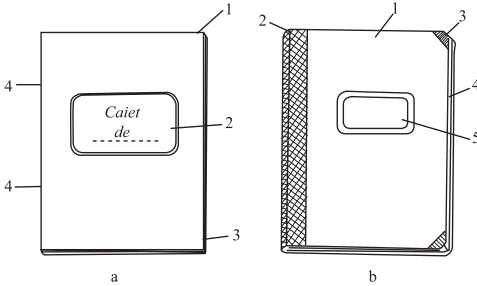
Elementele interioare ale blocului de carte sunt fasciculele și planșele sau hărțile lipite sau intercalate. Acestea din urmă pot fi fixate în interiorul fasciculelor, fie prin lipire la cotorul acestora, fie în interior, pe oricare dintre file.

Scoarța cărții legate poate fi, în general, rigidă sau flexibilă, în funcție de materialul utilizat la confecționare. Ea se compune, de regulă, din două fețe de mucava îmbrăcate în pânză sau hârtie. Între cele două fețe de mucava, în interior, scoarța are o fâșie de carton mai subțire (duplex) numită ricăn sau rădăcina scoarței. Scoarța este cu 2-3 mm mai mare decât blocul de carte. Această diferență formează împrejur canturile cărții legate. Scoarțele flexibile ale cărții legate sunt în general confecționate din materiale plastice (PVC); ele pot fi moi, semimoi sau rigide. Unele scoarțe sunt formate din două foi de masă plastică și au la mijloc fețe de carton.

Pentru o prezentare artistică mai deosebită și pentru a proteja scoarța, la unele lucrări se aplică *supracopertă*. Aceasta se fixează pe scoarță cu ajutorul unor clape ce se introduc sub fețele scoarței (între filele forțațului).

Alte produse de finisare

Caietul este constituit, ca și broșura, din file sau coli, care însă nu sunt tipărite ci liniate, potrivit scopului pentru care sunt executate (aritmetică, dictando, caligrafie, muzică etc.)

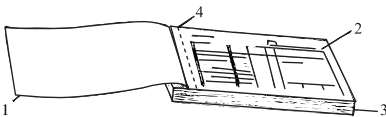
a — caiet prin intercalare:

- 1 — copertă din carton; 2 — etichetă;
3 — file; 4 — clame

b — caiet legat cu scoarțe tari:

- 1 — scoarța; 2 — cotorul;
3 — colțuri din pânză
4 — file; 5 — etichetă

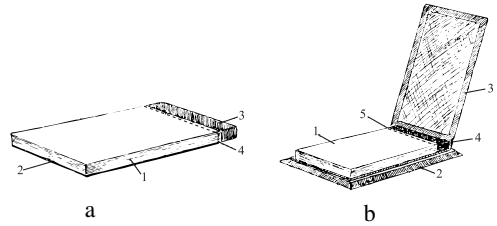
Carnetul este un mănunchi de foi volante, reunite printr-o cusătură la unul din capete și broșate cu o copertă. Ele se compun din foi volante imprimare sau/și numerotate, perforate la cap sau la mijloc, după întrebuințarea care urmează să li se dea (boniere, cecuri, dispoziții de livrare etc.). Foile trebuie să fie detașabile. Ele se lucrează întocmai ca și caietele.

Părțile componente ale carnetului

- 1 — coperta; 2 — tiparul; 3 — blocul;
4 — perforația

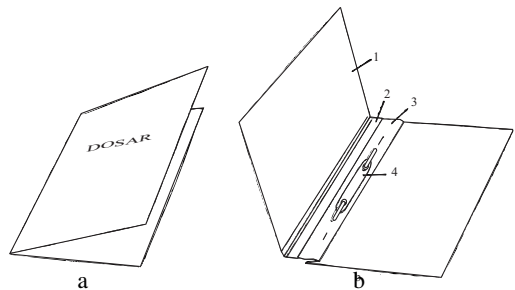
Blocul servește la scris (notație); foile lui se pot detașa și în acest scop sunt perforate la cap sau încleiate.

a. Părțile componente ale blocului simplu
1 - filele; 2 - postamentul; 3 - capul blocului
îmbrăcat; 4 - perforarea

b. Părțile componente ale blocului cu postament
1 - blocul propriu-zis; 2 - postamentul;
3 - coperta; 4 - perforarea

Dosarul este compus, de obicei, dintr-o coală de carton, biguită la mijloc. Dacă în interior se găsește montat un dispozitiv cu ajutorul căruia se prind hârtiile, atunci locul acestui dispozitiv are dimensiunea necesară pentru a putea cuprinde atât dispozitivul cât și un număr mare de file.

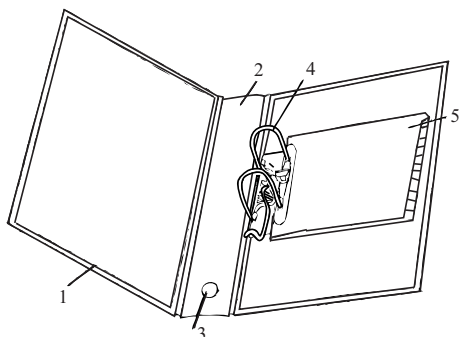
Părțile componente ale dosarului

a — dosarul simplu; b — dosarul cu dispozitiv de
prindere a filelor

- 1 — scoarța; 2 — cotorul; 3 — adausul;
4 — dispozitivul

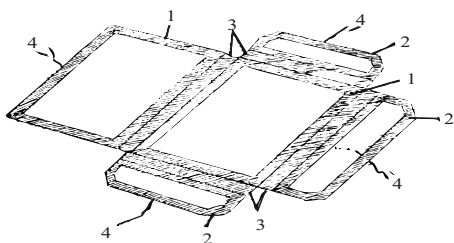
Pentru aplicarea dispozitivului se adaptează un adaus care se vede în interiorul său; este realizat prin croire și prindere dintr-o singură bucată de carton.

Biblioraftul se construiește din trei bucăți: cele două fețe și cotorul, care se unesc prin îmbrăcarea scoarței. În interior se montează un dispozitiv pentru prins foi sau dosare, special construit în acest scop. Cotorul este rigid, deoarece trebuie să susțină dispozitivul.

Părțile componente ale biblioraftului
1 — scoarța; 2 — cotorul; 3 — orificiu pentru manevrare; 4 — dispozitivul; 5 — foi, dosare

Mapa se construiește din mai multe elemente; cotorul se poate îndoi la dimensiunea dorită.

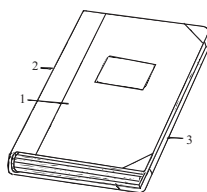
Mapa cu clape

1 — scoarța; 2 — clape; 3 — cotor; 4 - șiret (opțional)

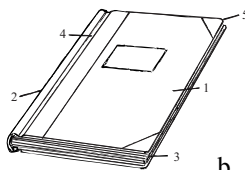
De obicei, mapele se îmbracă la cotor și la colțuri cu pânză iar fețele cu hârtie. Mape se numesc și postamentele care servesc pentru scris pe birou. Construcția lor este mai complicată, cu cutii aplicate pentru suport de creioane, carnete, rechizite etc. și bogat ornamentate cu modele în blint sau poleite.

Registrele sunt asemănătoare cărților legate, au scoarțe tari, cotor rotund sau drept, canturi etc.

Având în vedere că pe filele unui registru se lucrează (scrie) cu mâna, ele se confecționează cu o tehnică diferită de cea a cărților, iar aspectul lor la exterior este deosebit de acela al unei cărți. La unele registre (numite patent) articulația este formată dintr-un șanț vizibil, de-a lungul cotorului. Acestea se mai numesc registre cu șanț.

a

b

a. Registru simplu

1 — scoarța; 2 — cotorul; 3 — cantul (marginalul)

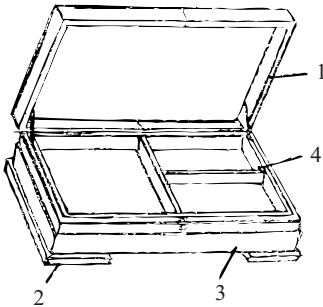
b. Registru cu șanț (patent)

1 — scoarța; 2 — cotorul; 3 — cantul (marginalul);
4 — șanțul; 5 — colțul rotunjit

În general, registrele au scoarțe mai groase decât cărțile legate, iar colțurile sunt bine rotunjite, pentru a fi mai rezistente. Ele se îmbracă în material durabil, pergamoid, canafas, iar uneori cotorul și colțurile sunt legate în piele și întărite la colțuri cu metal. La registre, șnitul este uneori colorat sau marmorat iar pe față are lipită o etichetă care indică destinația ce urmează să i se dea.

În interior, foile sunt liniate mecanic sau tipărite pe rubrici. Liniatura orizontală se numește cver iar cea verticală picior; titlul din capul lor se numește cap.

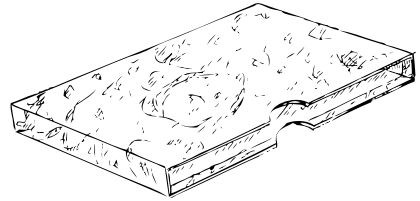
Caseta se prezintă ca o cutie îmbrăcată în piele, mătase, catifea etc. În interior este căptușită cu materiale speciale sau hârtii speciale. Ea este destinată păstrării de hârtie pentru notițe, fișe, țigări, bijuterii etc.

Casetă

1 — capac; 2 — suport; 3 — caseta;
4 — despărțitura

Tocul (etu) este o cutie în care se ține, în general, cartea legată; are o deschidere laterală pentru introducerea cărții. Există și tocuri de formă cilindrică, ce servesc la păstrarea hârtilor, planșelor, diplomelor etc.

Toc pentru ținut cartea

Cadrul servește la păstrarea și expunerea fotografiilor. Se confecționează din mucava și se îmbracă în piele, catifea, broderii etc. Dosul și piciorul suportului se confecționează tot de legător.

Albumele pentru fotografii se prezintă sub forma unor legături de mai multe file din carton special, subțire, prinse în scoarțe.

Asemănătoare cu albumele pentru fotografii sunt: clasoarele, ierbarele, mapele pentru semnături și albumele pentru filatelie.

Au fost descrise numai câteva obiecte caracteristice și reprezentative pentru legătorie. Lucrările înrudite prezintă însă totdeauna aceleași elemente componente și se confecționează în același fel.

Subliniem că liniatura mecanică și cartonajele sunt deja o specialitate distinctă dar strâns legată de finisarea produselor papetare.

Liniatura mecanică se execută în fabricile de hârtie și nu vom discuta despre ea.

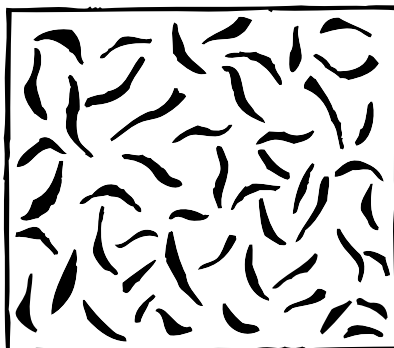
Cartonajele constituie o specialitate a finisării strâns legată de produsele tipărite, cum ar fi: ambalajele pentru medicamente, cosmetice, îmbrăcăminte, produse alimentare, încălțăminte etc. Aceste cutii sunt ambalaje de prezentare și desfacere, îndeplinind funcții de protecție și reclamă comercială. Ele sunt îmbrăcate în hârtii tipărite, colorate sau metalizate, cu o grafică imprimată adecvată conținutului.

Materiale folosite la finisare

În numerele 3, 4 și 5 (martie, aprilie, mai 2006) ale Buletinului Informativ Afaceri Poligrafice, la capitolul „Hârtie, cartoane și mucavale”, au fost arătate caracteristicile hârtiei (de compoziție, fizice etc.).

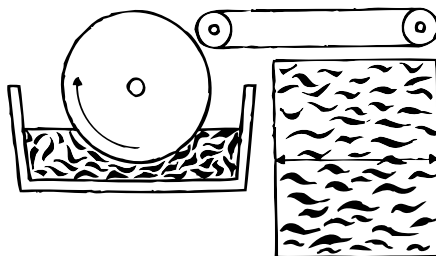
La caracteristicile fizice ale hârtiei, pe lângă gramaj, grosime, oblicitate, deformare relativă, a fost arătat și modul de determinare a sensului (direcției) de fabricare a hârtiei, caracteristică deosebit de importantă ce trebuie cunoscută la finisarea produselor papetare.

Hârtia poate fi fabricată manual sau mecanic, pe mașini cu sită cilindrică sau pe mașini cu sită fără sfârșit. La fabricarea manuală, fibrele de hârtie se repartizează uniform pe sită, prin acțiunea loviturilor manuale, și se depun dispersat. Această hârtie nu are sens de fabricație.

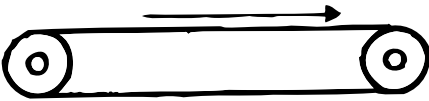
Schema de aranjare dispersată a fibrelor la hârtia fabricată manual.

La fabricarea pe mașini cu sită cilindrică, mișcarea de rotație a sitei permite fibrelor de hârtie să se așeze în sensul rotației. Hârtia produsă astfel are, din aceasta cauză, un sens de fabricație bine definit.

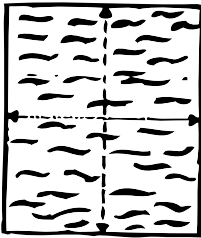

Sensul de fabricație

Fabricarea hârtiei pe mașini cu sită fără sfârșit este procedeul cel mai des întâlnit. În astfel de mașini fibrele de hârtie au timp suficient de a se grupa pe sită paralel cu sensul de fabricație. Hârtia astfel produsă are un sens de fabricație pronunțat.

Sită de formare a hârtiei

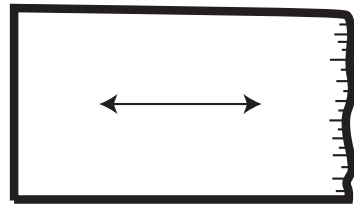
Sensul de fabricație

Sensul de fabricație este sensul în care banda de hârtie continuă să se deruleze pe mașină. Prin lățimea benzii trebuie înțeles sensul transversal (de-a curmezișul). Cele două sensuri se deosebesc prin rezistență și alungire.

Sensul de fabricație (longitudinal) se caracterizează prin rezistență ridicată și stabilitate dimensională. Sensul transversal se caracterizează prin instabilitate dimensională și rezistență slabă.

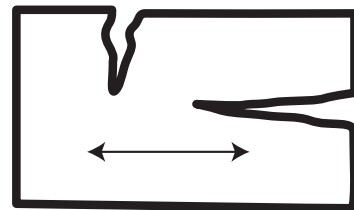
Determinarea sensului de fabricare a hârtiei se poate face prin diverse teste:

- testul cu unghia: se trec cele două margini laterale ale foii de hârtie între unghia degetului mare și arătător; în sensul de fabricație nu se constată practic niciun semn dar în sensul transversal se manifestă o undulație a marginii foii;

Testul cu unghia

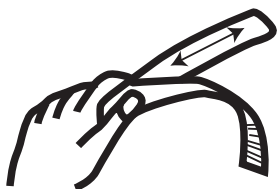
- testul de ruptură: se rupe foaia în două sensuri; sensul de fabricație arată o rupere netă, în timp ce pe sensul transversal foaia este dificil de rupt iar ruperea este neregulată.

Testul de ruptură

- testul de bandă a mai fost descris: se taie două fâșii (benzi) din aceeași hârtie, după două direcții perpendiculare, având dimensiuni

egale; cele două benzi se prind între două degete, având capetele suprapuse, și se mișcă de câteva ori la dreapta și la stânga; vedem cum se așează capetele libere — banda tăiată transversal se înclină ușor spre bază în timp ce banda tăiată în sensul de fabricație manifestă o mare rigiditate.

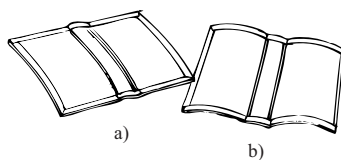
Testul de bandă

- testul cu petrol este o metodă universală, aplicabilă produselor care nu se pot tăia în epruvete (cărți, materiale de arhivă etc.) și constă în depunerea unei soluții apoase de 1,5-4% petrol (butil-naftalin-sulfonat de sodiu) pe suprafața hârtiei sau a cartonului, cu ajutorul unei pipete: direcția longitudinală va coincide cu axa mare a petei ovale formate.

Direcția de fabricare sau direcția longitudinală este direcția de deplasare a benzii de hârtie sau carton pe mașina pe care se fabrică. În general, ea corespunde laturii mari a colii; la hârtia în coli mici se indică printr-un semn pe ambalaj. La suluri, lungimea benzii corespunde întotdeauna cu direcția longitudinală (sensul de fabricare a hârtiei).

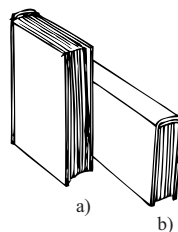
Utilizarea sensului de fabricare în funcție de îndoitori

În procesul de finisare trebuie să se țină seama de cele două direcții principale ale hârtiei, la formarea îndoiturii, la lipirea hârtilor pe pânză, la introducerea blocului în scoarțe etc. În figurile de mai jos sunt ilustrate efectele modului de folosire a direcției de fabricare a hârtiei și cartonului.

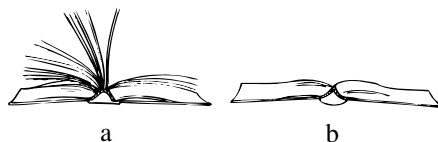
Ondularea scoarțelor

- a — în cazul unui carton tăiat transversal;
b — în cazul unui carton tăiat longitudinal.

Ondularea foilor în cărți

- a — ondularea foilor de la tăietura față;
b — ondularea foilor de la capul cărții.

Influența direcției de fabricare a hârtiei asupra modului cum se deschide cartea

- a — în cazul hârtiei tăiate transversal;
b — în cazul hârtiei tăiate longitudinal.

Sensul colilor imprimate coincide, în general, cu sensul transversal al hârtiei, în funcție de numărul de îndoituri care se fac și de formatele lucrărilor.

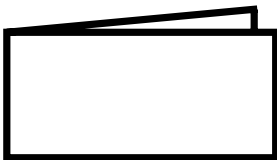
Urmărind proporțiile între lățime și înălțime, colile imprimate au format de carte, format de album, format îngust și format pătrat. Prima măsură indică lățimea iar a doua înălțimea formatului pliat.

La formatul de carte înălțimea trebuie să fie mai mare decât lățimea cu minim 20 mm, de exemplu: 210 x 297 mm; 250 x 350 mm.

Format carte

La formatul album lățimea depășește înălțimea cu minim 20 mm, de exemplu: 297 x 210 mm; 240 x 200 mm.

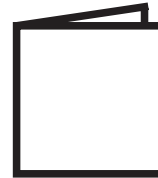
Format album

La formatul îngust înălțimea trebuie să fie de două ori mai mare ca lățimea, de exemplu: 150 x 300 mm.

Format îngust

La formatul pătrat, lățimea este egală cu înălțimea sau diferența între ele nu e mai mare de 20 mm, de exemplu: 200 x 210 mm; 145 x 150 mm.

Format pătrat

(continuare în numărul următor)

COPYRIGHT 2002

AFACERI POLIGRAFICE®

Preluarea conținutului publicației **Revista Afaceri Poligrafice**, respectiv a **Buletinului Informativ** cu același nume - integrală sau parțială, prelucrată sau nu - în orice mijloace de informare, este permisă și gratuită, cu condiția obligatorie să se menționeze ca sursă a acesteia:

“www.afaceri-poligrafice.ro”

Nu Mai Ai Nevoie De Chei

AA GUARDS

servicii de supraveghere obiective

cereoferta@aaguards.info